

sentiant, sed quid veteres senserint, maxime quaerimus. Audiamus ergo ipsos Ictos nostros. Et primum quidem prodeat

PAVLVS,

cuius e libro VII. ad PLAVTIVM haec nobis seruaui TRIBONIANVS. a)

Bonae fidei emtor non dubie percipiendo fructus, etiam ex aliena re, suos interim facit, non tantum eos, qui diligentia et opera eius peruenerunt, b) sed omnes, quia, quod ad fructus attinet, loco domini paene est.

Sed &

POMPO-

a) in L. 48. pr. D. de acquirendo rer. domin.

b) Sunt quidem, qui pro peruenerunt legi malunt: prouenerunt, quod video etiam doctissimo FRICKIO placuisse, qui in dissert. de iure bonae fidei possessoris circa fructus e re aliena perceptos, quae Helmstadii a. 1769 prodiit, §. 9. pag. 26. in not. sub lit. u. M. Anton. Muretum docere scribit, errore factum, ut peruenerunt pro prouenerunt legatur. Sed MVRETVS in Comment. de origine iuris in EVERH. OTTONIS Thesauro iur. ciu. Tom. IV. p. 174 (is enim locus est, quem minus recte indicauit vir doctus) non docet, sed dicit id tantum. Nam ubi POMPONII verba in L. 2. §. 42 D. de O. I. pro cuius scriptura, auctoritate veterum librorum corrigit, & le-

git: per cuius scripta, haec addit: Contratio errore interdum ex profatum est per, ut in pr. L. bonae fidei emtor 48. D. de acquir. rer. dom. peruenerunt, pro prouenerunt. Nobis vero, quos lectionis florentinae religio retinet ab omni correctione, quae temeraria videri poterat, haec minus placent. De POMPONII quidem correctione hoc loco non attinet dicere, & poterat forte facilius ea tolerari, quum veterum codicum auctoritate nitatur, de quo vid. BYNKERSHOECK in Praetermissis ad L. 2. D. de orig. iur. Operum Colon. Allobrog. editor. Tom. I. pag. 298. Sed in hac lege nihil certe mutandum. Quamuis enim rectius forte & melius scripsisset PAVLVS noster: prouenerunt, tamen, quum